Uit een preek van de heilige Bernardus van Clairveaux (†1153)[•]

Waartoe dient onze lofprijzing? Waarom dit, ons feest?
Wat mij betreft, ik beken u
dat ik bij zulke gedachtenisvieringen
mijn verlangen hevig voel oplaaien.
Doorgaans wordt er gezegd: "Wat het oog niet ziet, deert het hart niet".
Mijn oog is mijn herdenken,
en mijmeren over de heiligen is hen als het ware zien.
De herinnering aan iedere heilige afzonderlijk
doet als een vonk, of beter als een laaiende fakkel,
het gemoed van de gelovigen ontbranden,
zodat ze naar hun beschouwing en hun omhelzing hunkeren
in zo'n mate
dat ze meestal denken zich tussen hen te bevinden,
terwijl ze nu eens voor allen tegelijk,
dan weer voor dezen of genen afzonderlijk
met groot verlangen en een hevig gevoel staan te trillen.

Wat een nalatigheid trouwens,
als wij niet onder veel zuchten en met hevig brandende liefde
met deze wereld trachten te breken
om heel ons hart op hun zalige legerscharen te zetten.

De Kerk van de eerstelingen rekent op ons en wij verwaarlozen haar;
de heiligen verlangen naar ons en wij hechten daar weinig belang aan.
Laten we wakker worden, broeders,
laten we met Christus opstaan,
zoeken wat boven is **(cf. Kol.3,1-2)** en daarvan genieten.
Verlangen we naar hen die naar ons verlangen,
spoeden we ons naar hen die op ons rekenen
en laten we hen die op ons wachten,
door het verlangen van ons hart vóór zijn.

Er is geen enkele zekerheid in onze gemeenschap,
geen enkele volmaaktheid en geen enkele rust,
maar toch:
hoe goed en hoe aangenaam is het
hier als broeders samen te leven **(cf.Ps.133,1).**
Hoeveel zoeter,
hoeveel aantrekkelijker en zaliger
zal hun gemeenschap dan wel zijn,
waar geen wantrouwen of gevaar voor onenigheid bestaat
en waar een volmaakte liefde
allen in een onverbrekelijk verbond samenbindt,
zodat wij in de Vader en de Zoon één zijn, zoals Zij het ook zijn.

[•] **Bernardus van Clairveaux,** Sermo 5, in festivitate Omnium Sanctorum 5.6 Zevenkerke Brugge 1995

UITGAVE: WOORD & BEZINNING © Stichting IWVL - Arnhem